

باب بیست و هفتم - بیان مبارک در باره خوردن گوشت

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۳۱ - ۳۲

باب بیست و هفتم - بیان مبارک در باره خوردن گوشت

سؤال از خوردن گوشت نمودند فرمودند: "خدا بر حسب ایجاد برای هر ذی روحی رزقی معین کرده طيور را منقار داده تا دانه را غذای خود نمایند و حیوانات مثل گاو و گوسفند را دندان مانند داس خلق کرده تا علف خوار باشند اما حیوانات درنده را چنگال و انیاب داده که شکار نمایند زیرا نمیتوانند علف خوار باشند . گوشت غذای آنهاست ولیکن خوراک انسان گوشت نیست چه که در ایجاد آلات گوشت خوری باو داده نشده خدا او را احسن صور داده و مبارک خلق فرموده نه درنده و خونخوار" انتهى (سفرنامه جلد اول ص ۲۷۲)

و نیز حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح نیویورک ادوین فر میفرمایند :

"انسان محتاج و مجبور بر خوردن گوشت نیست اگر ابداً گوشت نخورد باز در نهایت خوشی و قوت زندگانی نماید مثل آنکه طایفه برهمنها هند ابداً گوشت نخورند با وجود این در قوت و قدرت و بنیه و قوای حسیّه و مشاعر عقلیه از طوایف دیگر پست تر نیستند و فی الحقیقه ذبح حیوانات و خوردن گوشت قدری مخالف رحمت و شفقت است اگر کسی بتواند که بجزایات و فواکه و اثمار و روغن ها و مغزها مانند پسته و بادام قناعت کند البته بهتر و خوشتر است و علیک البهاء الاهی ع ع".

ORIGINAL